

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben.

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Az atyáskodó kormány.

Pécs, 1898. január 21.

Nos, le vagytok főzve ti csunya ellen-
zéki vádaskodók, akik azt mertétek ráfogni
a mi atyai szívű kormányunkra, hogy nem
sokat törődik a délmagyarországi insége-
sekkel, mert ime a félhivatalosan sugal-
mazott Politische Correspondenz jelenti,
hogy egy hétfőn megtartott értekezleten a
pénzügyminiszterium képviselője kijelentette,
miszerint a rossz terméssel sujtott vár-
megyékben az egyenes adókból öt mil-
lión felüli összeget engedtek el.

Az igaz, hogy ez az egész kommü-
niké nagyon titokzatosan hangzik. Volt
hétfőn valahol egy értekezlet valami fölött,
valakiknek a részvételével, a hol valaki,
mint a pénzügyminiszter képviselője tette
azt a kijelentést, hogy bizonyos vármegyék-
ben, hol rossz volt a termés, elengedtek
5,180.000 frt adótartozást. Ilyen értekez-
letről Magyarországon senki sem tudott
s csak a bécsi Pol. Corr. közleményéből
értesültünk róla annyira mennyire, pedig
hát nagyon érdekes lenne azt is tudni,
hogy hol lett megtartva az az értekezlet,
milyen tárgyban s kiknek a részvételével,
ki volt az örömhirt közlő miniszteri kép-
viselő, melyek azok a vármegyék, a hol
az adóelengedés történt s milyen időbeli
tartozást képezett az elengedett 5,180.000
frt; mert mindezek elhallgatása mellett
bizony hozzatéhetette volna a hazugságon

még soha rajta nem kapott félhivatalos
Hári Jánossal, hogy „most hihetik is, nem
is kigyelmelek.”

De mi nem vagyunk olyan hitetlen
Tamások, mi elhisszük azt az adóelenge-
dést az utolsó betűig s nagyon örülnék
is rajta, ha a kormánynak ez a nagylelkü-
sége egy csapással megszüntetné az alföldi
inséget, de eddig legalább ennek bekövet-
keztéről semmi értesülést nem kaptunk s
igy kénytelenek vagyunk annak a néze-
tünknek kifejezést adni, hogy itt a kor-
mány szükségből erényt csinál s nagy-
lelkűen elengedi azokat a követeléseit, a
melyeket behajtani úgy sem lehet. Azt
mondja ugyanis a félhivatalos közlemény,
hogy az elengedett államadó többnyire
5—10 frtos tételekből áll, kétség-
telen tehát, hogy csak olyan ágról szakadt
szegény emberekről lehet szó, a kiknél
inséges időkben adóbehajtásról szó sem
lehet, mert a félmilliárdos állami költség-
vetés gondoskodik róla, hogy annak az
adózó polgárnak, a kinek csak a legcseké-
lyebb elkótyavetyélhető birtoka is van, 5—10
frtnál nagyobb adótartozása legyen.

Nagyon hasonlít ez a nagylelkűség
azéhoz a hitelezőhöz, aki csődbe jutott
adósa elleni követelését be sem jelenti a
csődtömeg ellen, mert jól tudhatja, hogy
a rá jutandó osztalék még a bejelentési
költségeket sem fogná fedezni. Csakhogy
amint a vagyonbukottat a hitelezők ilyen
nagylelkűsége még soha lábra nem álli-

totta, úgy nem fogja a behajthatatlan adó-
tartozás kegyes leírása sem csillapítani
egyetlen inségesnek sem az éhségét. Az
éhtifuszt szakértők állítása szerint, nem
tartozások elengedésével, hanem kenyérrel,
meg meleg levessel lehet és kell gyógyítani.

Pedig hogy alaposan és gyökeresen
gyógyíttassék, az sokkal életbevágóbb ér-
deke a magyar államnak, mint a nagy-
hatalmi állás, a melyért annyi áldozatra
kész a mi nagyratörő kormányunk. Az
ijesztő mértékben terjedő szocializmus eléggé
figyelmeztethetné államférfiainkat, hogy egy-
szer már hagyjanak fel nagyzási hóbort-
jaikkal és minden erővel a népjólét
emelésén fáradozzanak, mert szuronyal
és börtönnel ugyan nem fognak a fel-
forgató szocialistából békés polgárt csinálni,
legfőleg ha valamennyit halomra lövetik,
a mi mégsem lehet a modern állam
végcélja.

Igaz, hogy előmozdítják ennek a tár-
sadalmi ragálnak terjesztését a lelketlen
izgatók, a kiknél a tömegek felbujtása
kenyérkeresetet képez, de a nyomoruság,
az éhség a legnagyobb izgató, mert ez
teszi fogékonyvá a tömeg lelkét a hamis
tanok befogadására. A kinek nincsen már
mit vesztenie, aki a létező állapotoknak
semmiféle változásától helyzete rosszabbra
fordulását nem féltheti, arról ne csodál-
juk, ha korlátolt felfogásával kapva kap
az olyan tanításokon, a melyek anyagi jó-
létet, gondtalan életet ígérnek neki.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Jenőke és Micike.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Ne valami mosolygó arcú, édesen pö-
työgő három-négy esztendősbabára gondoljon
a kedves olvasó a fenti cím olvasásánál, mert
hát Jenőke és Micike ép ma este mennek
első báljukra. Ha jelenleg népszámlálás tör-
ténnék, a bevallás a következő volna: Kelemen
Jenő rk. 19 éves, joghallgató, — Serégi Micike
rk. 16 éves hajadon.

Micike csókolni való szőke, a komoly
külsője Jenőke pedig elég csinos barna, tehát
szimpatikus találkozás az ellentétes színeknek.

Kelemen Jenő édes atyja valami első-
rangú intézet igazgatója, a szőke Micikéé pe-
dig földbirtokos a vidéken.

A kis leány hat éves kora óta a Ke-
lemen mama nevelése alatt nőtt fel ily szép
bimbóvá.

Majd hogy együtt nem kezdték az á-bé-
abot Jenő urival, ki most már corpus jurist
olvasgat, t. i. ha a papa látja. De azért igen
szívesen használ fel minden csekélyke papirt
arra, hogy Serégi Micike nevének kezdőbetűit
azon szép, kaligrafikus irással megörökítse.

Autentikus helyről értesülve konstátalom,
hogy Kelemen joghallgató ur helye az akade-
mián könnyen feltalálható: ép huszonhét-szer
van elég szép betűkkel bevéve a pad felső
részén az »S M« monogram.

Micikéről pedig Hortenzia kisasszony, a
főispánék szigorú erkölcsű bonja azt a meg-
jegyzést tette, hogy igen gyakran akkor is
sóhajtozik, mikor — nem illenek. (Legközelebb
meginterjüvölöm a koros hajadont, hogy tulaj-
donképen mikor is illik sóhajtozni . . . ?)

Hortenzia kisasszony drákói szigorral
neveli a méltóságos kisasszonyokat, még álmai-
kat is ellenőrizné, — ezt mondotta multkor
is — de hát erre még nagyon fiatal . . .
(Most mulott ötvenhétéves.)

Micike iskolatársa volt az egyik főispán-
lányinak s innen ered Hortenzia kisasszonynyal
való ismeretsége.

Nemrég a jó Kelemen mama elővette
az ő sóhajtozó lánykáját s a francia hölgy
ugyannyira tele beszélte a mama fejét, hogy
biz Micike keserves sirás között hagyta el a
szülői tanácskozás helyét: alaposan kikapott.

Becsapta maga után az ebédő ajtaját, s
körülbelül ezt mondhatta:

— Fujok arra a hervadozó Horten-
ziára . . . !

A mult héten történt. Véletlenül akkor
talált a varrodából haza jönni, mikor Jenő ur
délutáni sétáját végezte az aszfalton.

— Kisztihand Mici!

— Már megint olyan maskurásan kö-
szön . . . ! Jenő maga egy ideje nagyon
furcsa!

— Hahaha! Furcsa?! Mi féle furcsa-
ság. Legujabb divat: az ember leveszi a ka-
lapját, hármat olvas, szembe néz az illetővel
olyan forma mozdulatot téve, mintha várná,
míg krajcár hull a cylinderbe, azután blazirt
arccal régi helyére teszi azt . . . hahaha!

— No de maga tizet is olvasott! Ugy
nézett rám, mintha . . .

— Mintha?

— Ezentúl kikérem magamnak az ilyen
komédiákat . . .

De most már mind a ketten elnevelték
magukat. Micikén görcsös nevetés vett erőt,
ugy hogy a legközelebbi kirakatnál hadiszál-
lást csaptak, hol egyikük, hol a másik gyömi-
szölte szájához zsebkendőjét, nem csekély
bámulatára az arra járóknak.

Micike most egy pillanat alatt komoly
arcot formált, s parancsolólag szólt kísérő-
jéhez:

— Jöjjön!

— Mici! Mici! Jé . . .

— Na, mit akar már megint?

— Nézzen csak a Kaszinó felé . . .

— Látom! De most pusztuljon ám
Jenő . . . Jézus . . . mit szól majd a mama . . .

Egyes kétes existenciák, henye munkakerülők mindig akadnak, kik fáradság nélkül szeretnének boldogulni, de nagyban és egészben népünk elég józan és munkás, a mely jól tudja, hogy a mindennapi kenyeret meg is kell szolgálni s azért csak gunyosan mosolyogná meg azt a hamis prófétát, a ki munka nélkül az égből hulló manna-t ígér neki, de ez csak addig áll, míg a nép munkájával nagyban és egészben tisztességes megélhetést képes magának biztosítani.

De ha látja, hogy megfeszített munka mellett is éheznie kell, ha arról győződik meg, hogy munkája gyümölcsét első sorban a lavinaszerűen növekvő mindenféle közterhek emésztik fel és számára még az éhsége csillapítására sem elegendő csekély maradék jut csak: akkor nem sok izgatás kell hozzá, hogy a mostani szipolyozó rendszer ellen fellázadjon s beálljon földosztogatónak, adómegtagadónak, urak ellenségének.

Mikor aztán az elégedetlenség már nyílt lázadásba tör ki, természetes dolog, hogy az államunk kötelessége a közrendet erőhatalommal is helyreállítani; de ne higgye, hogy ezzel aztán megtette kötelességeit, mert a hatalmi eszközök, a szurony és a golyó, az elégedetlenséget ki nem irtják, csak törvényellenes kitöréseit fékezik.

A felszaporodott s behajthatatlanná vált adótartozások elengedése is csak palliatív gyógyszer ennek a betegségnek a meggyógyítására. Ide az óriási közterheknek állandó és következetes csökkentése s a nemzeti vagyonosodás folytonos emelése szükséges s akkor aztán hasztalan lesz az izgatók munkája; a jóllakott embert hiába fogják bujtogatni, hogy a más kenyere áhitozzék.

Hogy azonban az ehhez szükséges eszközöket megtalálják s ha megtalálták, alkalmazni is tudják, ahhoz államférfiúi bölcsesség és hazafias bátorság kell. Mikor közgazdasági függésünket, vám- és kereske-

delmi politikánknak a saját rovásunkra Ausztria érdekében való berendezését panaszoljuk, akkor a kormány mindig azzal a nagy gazdasági fellendüléssel hozakodik elő, a mely Magyarországon a közösügyes állapot óta tapasztalható; a mikor pedig a tények az ellenkezőt bizonyítják s az általános gazdasági válság az éhező tömegeket a szocializmus karjaiba hajtja, akkor előveszi a szuronyt s a közvélemény szemébe behajthatlan adók elengedésével port hint, de a saját érdekeinknek megfelelő önálló gazdasági berendezkedésre gondolni sem mer, mivel Bécestől félti a hatalmi állását

H i r e k.

Pécs, 1898. január 21.

Nomen est omen.

A távol északról bocsájtom soraimat most a tek. szerkesztőséghez, hogy reá mutassak a tótnak nevezett észak Magyarországon nyert impressziókra s kézzel foghatólag bemutathassam, hogy mily követésre méltó példát mutat a kis tót Nyitra a dél Magyarország metropolisának, Pécsnek.

Ha 1848-ban Perczelt véletlenül nem hívták volna Mórnak s ismét véletlenül nem Mór-nál vesztette volna el az ütközetet, tán nem jutott volna eszembe ezen hasonlat, mely talán sántit is.

A felsőmagyarországi szini kerület, mely Nyitra, Trencsén és Besztercze-Bányából áll, csak 3-ad, vagy Isten tudja hányadik rangosztályban van a magyar színészet körében.

Ebben a szinikerületben volt színigazgató *Baranyai*, — tehát elsült itt a hasonlat, mert ha színészeti dologban akármi *baranyai* van, az már bizonyos, hogy nem sikerül úgy, mint kellene.

Igy történt aztán, hogy a *Baranyai*-féle szintársulat is belebukott vállalatába és Besztercze-Bányán a direktor megbukott. A megszorult szintársulat tehát intendaturát szervezett s Szalkai Béla titkár vezetése alatt Nyitrra ment.

Nyitra 16 ezer lakossal bíró kis város; egy kis kaliberű színháza van, de a közönsége erősen magyarérmű s jó mecénás.

A megszorult szintársulatot *Markoth Gyula* alispán vette védszárnyai alá és a színlap mindennapi nyomtatásában áll: „*Páholy nem kapható*“, mert az összes páholyok az egész idényre kibéreltettek. Mikor éri ezt meg a mi jó Somogyink?!

Én 16-án érkeztem meg s 17-ére akkor már sem támlásszék, sem zártszék nem volt kapható, sőt az erkélyen is csak rögtönzött ülőhelyet kaphattam.

A titkár előmutatta a színház tervét s ott az egész földszint 4—5 ülőhely kivételével, a páholyok, az erkélyszékek be voltak karikázva — mert mind bérlet. Az állóhelyek s karzathelyekre a jegyek kiadását majd mindennap a rendőrség kénytelen korlátozni.

Ezt csinálja Pécs Nyitra után!! Ime a tótnak csufolt Nyitra így szolgálja a magyar kulturát. A nagyok szivleljék meg e sorokat, az alsó tizezrek majd mennek utána.

Sárosfalvi.

Napirend 1898. január 22-én.

Naptár: szombat, jan. 22. — Róm. kath.: Vince. — Prot.: Vince. — Görög-kel. (jan. 10.) N. Gergely. — Zsidó: S. Vera. — Nap két 7 óra 23 perckor; nyugszik 4 óra 29 perckor. — Hold két 7 óra 24 perckor reggel; nyugszik 4 óra 52 perckor este. Ujhold reggel 8 óra 25 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 4 Celsius fok hideg; légnyomás 754. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint jelentékeny csapadék nélkül. hőemelkedés várható.

Színház: „Bibliás ember“, opera.

Kádársegédek bálja Scholtz vendéglőjében.

— (**A főispán és alispán hivatalos utazása.**) dr. *Fejérváry* Imre báró főispán *Trizler* Károly alispán kíséretében ma délelőtt Mohácsra utazott. Mohácsra és a hozzátartozó járásban ugyan Szinkovich Károly mohácsi főszolgabíró tegnapelőtti távirati jelentése szerint egyelőre nincsen szükség kényszer eszközökre a rend fenntartása céljából, azonban Mohácsról minden valószínűség szerint *Darázsra* és a többi gyanus helyekre is szándékoznak elmenni a fő- és alispán, a mennyiben visszaérkezésük csak holnaputánra várható.

— (**Kinevezés.**) *Jeney* László, gödöllői járásbíró albiró, a szegvárdi kir. ügyész-séghez alügyész-szé neveztetett ki.

Isten vele Jenő. Pá! menjen vissza, mert mindjárt meglát Hortenzia . . .!

Kelemen Jenő ur kabátja felső zsebéből cigarettát vesz elő, s mintha nem is hallaná szépe könyörgéseit, egész flegmával rágyújt s mikor elég meggyőződést szerzett arról, hogy az füstől, — elszántan veti oda:

— Azért se! Elfogunk mellette menni és — nem köszönünk!

Micike elsápadt. Zavarában hol jobb, hol bal kezében vitte ridiküljét s igyekezett lépést tartani Jenővel.

Lesütötte fejét s először azt gondolta, olvas százig, addig biztosan elkerülik Hortenziát; — így el lesz maga magával foglalva s könnyebben átesik e kínos helyzetet. De aztán mégis mást gondolt, odasugta Jenőnek:

— Jenő? Kezden valamiről beszélni, akkor legalább azt hiszi, hogy nem vettük észre; de hamar ám, mert már itt van.

— Tudja mit, édes Micike, beszéljünk — Hortenzia kisasszonyról . . .

Itt egyszerre visszafutott a régi rózsaszínű pir a leányka arcába s édes kacagás között haladtak el a rettegett francia kisasszony mellett . . .

— Jenő, maga ma vesztit érzi.

— Mindegy. Csakhogy eltűnt ő.

Most a sarokra értek, hol válni szoktak. Micike megy haza, a gavallér pedig hátraarcot csinál, mert a mama szigorúan meg-

tiltotta, nehogy egyszer meghallja, hogy az utcán kíséretti.

Kezet se fogtak. Némán váltak el egymástól, csak Jenő szólt annyit Micike után:

— Mici, aztán mindent tagadunk ám!

Ő igenlőleg bólintott fürtös, szép fejével s igazi boldogsággal lelkében sietett haza . . .

Másnap Kelemen mama mindent tudott s ez volt oka ama kegyetlen megleckéztetésnek, a mely az ebédlöben lefolyt.

A bárról ilyenformán lemondtak mind a ketten.

Jenőt felhívatta az édes atyja hivatalába s ott a többi urak előtt (ezt restelte legjobban) ígéretet tett neki, hogy ha még egyszer hasonló eset előadja magát, ki lesz utasítva az apai házból: lakást fogad részére valahol a külvárosban.

Pedansul tartózkodók lettek a fiatalok. Tekintetük lopva találkozott, ebéd s vacsora alatt csupán egymás szeméből olvasták ki gondolataikat s ez is jól esett. Ha már nem beszélhetek, boldogságot nyújtott az, hogy közel voltak egymáshoz, láthatták, mint szenved egyik a másikért.

Micikét többször keserves sirás között lepte meg Kelemenné. Örült az első bálnak s most — fucscs lett! Miért? Semmi másért, mint annak a csúf Hortenzia kisasszonynak a pletykáságáért.

Gyülölte, lelkéből megvetette ezt az öreg kisasszonyt, kit a sors, ugylátszik, az ő bo-

szuságára és napjai megkeserítésére hozott ide . . .

Szombaton reggel, épp a bál napján, szokatlan keserűség és életuntság nehezedett Micike lelkére, alig akart felkelni. Unalmasnak, roppant üresnek látta az életet. Agyában egyik kínos gondolat a másikat űzte. Kisirt szemekkel ült a reggelihez.

Fájó pillantásokat váltottak Jenővel, mindkettőjük arcán a kölcsönös szenvedés nyomai látszottak.

Fáni, a vén szakácsné jött be most s egy táviratot adott át Kelemen urnak.

Mindannyian feszült figyelemmel kísérték Kelemen ur arcát, vajjon jót, vagy rosszat rejt magában a sürgöny.

Végre Kelemen mama, kit már kíváncsivá tett a dolog, törte meg a csendet.

— Na mi az?

— Serégi sürgönyöz, hogy ma délben megérkezik. Ő is részt akar venni Mici első bálján . . .

Jenőből majd kitört az öröm, erőltetett köhögéssel vonta magára Mici figyelmét, ki zavarában egy pohár vizet ivott meg, azután olyan formát gondolt, hogy mégis szép élni, s néha nem is olyan unalmas az élet.

— Mici ruháját már tegnap este meghozták, — szólt most lelkendezve Kelemenné s így akadályozva nem vagyunk. Jenőnek meg adj pénzt apa, hadd rendeljen csokrot . . .

De már ekkor csak ketten ültek az

— (Előmunkálati engedélyek.)

A kereskedelmi miniszter *Strasser* Henrik, Inám pusztai lakos haszonbérletnek, a m. kir. államvasutak Uj-Dombóvár állomásától Mászony, Alsó-Hetény és Inám, továbbá Gölle, Nak és Szill községek irányában Igalig vezetendő rendes nyomtávu gőzüzemű helyi érdekű vasutvonalra; továbbá dr. Rosenberg Lajos veszprémi lakos ügyvédnek, az általa tervezett és a magyar kir. államvasutak Pápa állomásától kiindulólag, Ugod, Bakonybél községek érintésével a győr-veszprém dombóvári helyi érdekű vasut Zirc állomásáig és innen Bakony-Nána, Jásd, Szápár, Csernye és Veleg községeken át Moórig vezetendő helyi érdekű vasuttra az előmunkálati engedélyt egy évre megadta.

— (Áthelyezés.) *Gerle* Jakab, károlyfalvi kir. járásbíró, a szegzárdi kir. törvényszékhez, törvényszéki birói minőségben, áthelyeztetett.

— (A siklói társaskör) február hó 1-én Siklóson a »Pelikán«-hoz címzett vendéglő nagytermében »Táncestélyt« rendez. Kezdeté este 8 órakor. Belépti-díj: Személyjegy 1 frt, családjegy 2 frt 50 kr.

— (Az új honvédiskolák.) A honvédelmi miniszteriumban az új honvédiskolák szervezésére vonatkozó munkálatok folyamatban vannak. Ezekkel a szervezési munkálatokkal már legközelebb elkészülnek úgy, hogy az ez évi, illetve az 1898/99-iki iskolaévtől kezdve, az új iskolákat megnyithatják. A régi rendszer szerint fenntartott Ludovica-Akadémia egészen átváltozik és e helyett a tiszti akadémia lép életbe, melynek első évfolyamába 50 növendéket vesznek fel. Az új honvéd főreáliskola első évfolyamába szintén 50 növendék és a felállítandó két honvéd hadapród-iskola mindegyikébe 100—100 tanuló fog felvétetni.

— (Szociálisták a vidéken.) A tehérmegyei Hercegtalván, mely az előszállási urodalomba tartozik, t. hó 16-án nagy szociálista gyűlést tartottak, melyen a szónok egy budapesti facér asztalossegéd volt, kinek uti-

asztalnál: Jenő és Mici már a szalonban voltak, konstatalva, hogy Bauerné igen ügyes varrónő, pompásan varrta meg a ruhát.

— Mici maga igen fess lesz!

— Mar megint kezd! Tudja, milyen a mamája!

— Csókolni való lesz!

— Jenő! Az ajtó nyitva van, mindent kihallani.

— Nem bánom. Ha akarja, kitárom az ablakot s világgá kiáltom, hogy Serégi Mici a legszebb leány a föld kerekéségén...

— Jenő? Az istenért!

Egészen közel lépett az örömtől lázas leánykához, ki nem tudta, hová nézzen: a bál ruhára-e avagy szerelme szép szeméibe. Önkéntelenül is atkarolta a szűziesen szép leányka karcsu derekát s a boldogság édes érzete lebilincselte sziveiket. A kettős öröm, hogy hō vágyuk teljesül s hogy a kínos napok után újra szereithetik egymást, kéjes zsibbadásba hozta érzeiket. önfeledten, mámorosan, az üde szerelem hatása alatt boldogan ölelték át egymást s Jenő édes csókot lehelt a szerelmes Micikéje homlokára.

Mici felszisszent a csóktól s ijedten bontakozott ki az ölelő karokból.

— Jaj! Ha ezt Hortensia kisasszony látta volna?

(Hogy első báljuk hogyan sikerült s egymáséi lettek e? ennek elmondásával egy időre adós maradok.)

Molnár József.

költségére a félvezetett nép 10 kros adóban 50 forintot gyűjtött össze. Itt újból meghívást kapott Nagy Perkatára, hova 23 ára fog elmenni, most ott folyik a gyűjtés az izgató részére. A szónok különösen a papok ellen agitál, de ezen kívül persze a munkára való szerződés kötés ellen is szónokol s a nép felül neki. Ideje lenne már, hogy a hatóságok komolyan vennék s elfognák az izgatókat, mert később vérbe fog kelleni tojtani ezt a Hidrát, melynek mindig újból ki fog a feje nőni.

— (Báli lobogó.) Hatalmas nemzetiszínű lobogó hirdeti ma reggel óta a királyutca elején, fent a levegőben a városnáza és a takarékpénztári épület közt kihúzott drótról alálógva, hogy a »polgári bál a Vigadóban február 3-án« lesz. A városi szegényház javára rendezendő eme mulatságra különben nagyban folynak az előkészületek s az — nemcsak a lobogója helyét tekintve lép a jogász-bál nyomába, mert hiszen ugyanott volt a jogászbált hirdető lobogó is kifüggesztve — hanem sikerét és látogatottságát tekintve is.

— (Vasuti elgázolás.) A sorompó nélküli vasuti átjárónál szerencsétlenség történt a minap. A veszprémi vasutvonalon a döbröközi határban van egy kocsiút végén ez az átjáró, melyet elfelejtettek sorompóval ellátni s így az éjjeli sötétben, vagy ködös időben bármikor ki van téve balesetnek, a ki arra kocsival jár. Így történt ez most is. *Döry* József, ujdombóvári lakosnak két cseléde, *Gubica* Vencel és *Kis Pál* két jóvérű ló által vont kocsin akartak nagy ködben az átjárón áthaladni, mikor épen odaért a Kondáról Tamási felé indított vonat. A mozdony elkapta a két lovat és darabokra szakgatta; a cselédek, szerencséjükre, kirepültek a felfordult és összetört kocsiból s így, súlyosabb sérülések árán ugyan, de megmenekültek a haláltól. A vonat tovább haladt, az összetört kocsit és agyonzuzott lovakat pedig úgy szedték össze a szerencsétlenség színhelyére érkező emberek. A két ló 600 forintot ért; ennyit hát a tulajdonos kara, kinek két cselédje most otthon az ágyat nyomja. A szerencsétlenség ügyében megindították a vizsgálatot.

— (Lelet az Ágoston-téren.) Ma reggel az Ágoston-téren egy kasszafiókot találtak. A fiók fel volt törve és üres vala. Bizonyára valami lopás bűnjele, gondolták, a kik ráakadtak és vitték volna be a rendőrséghez. De odáig resteltek vele fáradni s betértek a Scholtz-sörházba, hogy ott leteszik s onnan majd értesítik a rendőrséget. Nagy volt azonban a meglepetésük, mikor a sörház fizetőpincére nagy örömmel ugrott elébük, hogy ime megvan a kasszafiókja. Csak akkor hült el, mikor látta, hogy a kasszafiók fel van törve és üres. Pedig volt benne 150 darab jóféle finom szivar és vagy 200 darab cigaretta, mielőtt el nem lopták, a lopás pedig hajnalban történt, mikor a fizető pincér maga volt a tremben és elnyomván a buzgóság, elaludt. Valami eddig még ismeretlen jómadár felhasználta ezt a kedvező alkalmat, ellopta a kasszafiókot s aztán az Ágoston-téren feltörvén, kivette belőle, a mi benne volt, a feltört szekrényt pedig eldobta. Úgy találtak meg üresen a templom előtt s most csak még a tolvajt kell hozzá megkeresni.

— (Zene-estély.) Pécsváradon holnap (szombaton) az iparos olvasókör nagytermében a föllállítandó tornaiskola javára táncal egybekötött zeneestély tartatik. Műsor: »Impromptu«, Löwtől. Zongorán előadja Gállos Etika k. a. »Walzer Rondo«, Gumbertől. Énekli Hal Viktor, zongorán kíséri Krammer Kálmán. »Balaton háborgása«, Mihálovicstól. Zongorán előadja Náray Mártha k. a. »Walse«, Schulhofftól. Zongorán 4 kézre előadják Náray Mártha és Gállos Etika k. a. »Két koncert darab«, Danclától. Hegedűn előadja Piribauer Ferenc, zongorán kíséri Dvorszky Paula k. a. »A tenger gyöngye«, Gumbertől. Énekli Schedl Ödön. »Bánkban« Székely I.-tól. Zongorán előadja Dvorszky Paula k. a. »Monolog«, előadja Dvorszky Béla és »Fantasie« (Die Nachtigall). Hegedűn és zongorán előadják Piribaur, Schnell és Krammer. Belépti díj: Ülőhely első 3 sor 1 frt, a többi 70 kr. Kezdeté este fél 8 órakor.

— (Új tanácsbíró.) A felső baranyai ev. ref. egyházmegye tanácsbírájává *Pakuszi* Gyula siklói ügyvéd választott meg 38 szavazattal 22 szavazat ellenében. Őt egyházközség nem szavazott.

— (Késelő utitárs.) *Balázs* Vendel, döbröközi lakos, a mezőről hazafelé haladva, találkozott *Pap Laci* Ferenc nevű ismerősével, a ki hozzá csatlakozott utitársnak. Hogy az ut unalmát elüzzék, beszédbe fogtak s mivel ugys volt nekik egymással egy kis leszámolni valójuk, vitába elegyedtek egymással. A vita hevében *Pap Laci* Ferenc egyszerre előrántotta zsebkését és azzal megszurta *Balázs* Vendelt. Az védekezett volna és botjával támadt a késelő utitársra, de az elvette tőle a botot és egypárszor azzal is végig huzta és ott hagyta az uton. Szegény *Balázs* Vendel véresen és összevert tagokkal ment haza s feljelentette késelő utitársát a csendőrségnél. *Pap Laci* Ferenc azonban tagadja a dolgot és azt mondja, hogy nem is látta a megkéselt embert. A zsebkésén azonban meglátszottak a vérnyomok s gyanus az is, hogy a *Balázs* Vendeltől elvett botot eltüntette, bizonyára azért, nehogy megtalálják nála. Egyelőre a vizsgálat feladata kideríteni, hogy valóban ő-e hát a bűnös, vagy nem?!

— (Házi-bál.) *Szabó* Sándor, a Petőfi-vendéglő vendéglőse, február 5-én, szombaton zártkörű házi bálát rendez vendéglőjében (Malom-utca 15. szám alatt.) A zenét *Korody* Károly szolgáltatja a bálon, melyre belépti-díj 40 krajcár. Kezdeté este 8 órakor.

— (Gonosz Pista utóda.) A »Falurosszá«-ból mindenki ismeri *Gonosz* Pistát, a derék hegypásztort, a ki szigoruan ellenőrzi a szőlőtolvajokat, hanem ő maga — azok helyett is lop. *Gonosz* Pistának gyakorta akad utóda most is a vagyonbiztonságra vigyázó örök között s legujabban a Pincehely melletti Rozáliamajor éjjeli őret kapták rajta a lopáson. *Somogyi* István, éjjeli őr, ugyanis az éjszakai őrállást arra használta fel, hogy *Brei* János kasznár kamrájából pár métermázsára menő gabonát elloptott. A kasznár feljelentésére házkutatást tartottak nála s ott az elloptott gabonát meg is találták. Most a gyönki járásbíróság folytatja a vizsgálatot *Gonosz* Pista poruljárt utóda ellen.

— (**Elnökválasztás.**) A nagyharsányi szabadelvű kör most tartott közgyűlésében dr. *Külley* Zoltán siklósi királyi közjegyzőt választotta elnökévé.

— (**Riadalom a sörházban.**) Ott történt, a hol az ugynevezett »Szkupcsina«-törzsasztal vendégei szokták fogyasztani még így télviz idején is Gambrinus habzó termékét. Sokan ültek az asztalnál este nyolc óra tájban s míg sorra ürültek ki és teltek meg újra a sörszöpharak, folyt a beszéd Gárdos Lajosról, Dreyfussról és egyébről. (Csak Japánt és Aj-Waj-Hajht nem bántották, mert az egy másik vendéglőben székelő más asztaltársaság privilégiuma.) Egyszerre csak megindult a törzsasztal feletti ablak és nagy csörömpöléssel esett le az asztalra. Roppant riadalom támadt erre s különösen B. N. volt megijedve, a törzsasztal ama vendége, a ki egy perccel előbb kelt fel a székéről. Ha fel nem kel, az ablak épen ő rá zuhan és bizonyára olyan kellemetlen összeütközésbe jön a koponyájával, hogy egypár hétig nem fogja a törzsasztal sörét fogyasztani. Még ez volt a szerencse a szerencsétlenségben és az eltört sörös üvegek feletti bánatát csak az enyhítette a törzsasztal megriadt vendégeinek, hogy még jó, hogy nem a fejük tört be a lezuhant ablak miatt.

— (**A szerelem vak.**) Nem hiába mondják, hogy a szerelem vak, a mely nem látja meg a szeretettnek a hibáit, sőt ha meg is látja, elnézi azokat; erről tanuskodik az a levél is, mely a rendőrségnél van most letétben, s melynek gyanus helyesírással meggyártott címe a következő: *t. c. Felbek Mari Hölgy, Helyben utolsó posta Pécs, városház épület Strafzimmer.* Valamelyik szerelmes lovagja írhatta Felbek Marinak ezt a levelet, minden valószínűség szerint katonára, mert arra vall a strafzimmer szó, a mely bizony közönséges nyelven dutyinak nevezetik. — Mari kisasszony pedig már egy hó óta lakója ezen nem legelőkelőbb helyiségeknek, hová csavargás és feslett életmód miatt került be, miután már több izben toloncolási kéjutazásokat is tett meg. — Szerelmes lovagja azonban úgy látszik, ennek dacára nem kevésbé hű hozzá, mintha a legerényesebb szabad életet folytatná, legalább arról tanuskodik a levél, melyet azonban Mari kisasszony csak kiszabadulása után fog megkapni, s így megeshetik, hogy ha találkat kérnek tőle benne, azon a legjobb akarat mellett sem jelenhet meg.

— (**Családi vérontás.**) Hidvégen a minapában véres verekedést vittek véghez *Branyár* János és ifju *Branyár* György. Hogy azonban ne pazarolják idegenre a virtus erejét s a családban maradjon az, öreg *Branyár* Györgyöt választották ki a vérontás tárgyául, a kit aztán vasvillákkal össze is szurkáltak, több helyen kilyukasztva a bőrét. Tettüket be is ismerték és most a siklósi járásbiróság folytatja a vizsgálatot a családi vérontás tárgyában.

— (**A padlás rejtelméi.**) *Horváth* József, Anna-utcai lakos, jóféle füstölt disznóhúst rakott fel nagy mennyiségben a padlásra. Jól be is zárta a padlásajtót s mégis azt vette észre, hogy a husból egy-egy darab hiányzik. Először azt gondolta, hogy ő téved; hiszen az ajtót maga zárta be és bezárva is találta

másnap. De azután mégis csak meggyőződött, hogy nem téved, mert bizony minden reggelre eltűnt egy-egy darab hus a padlásról. Ez a rejtelmes jelenség ma reggelre is ismétlődött; de ma már egyszerre feltucat hus tűnt el. Mit volt mit tennie a károsnak, bejelentette az esetet a rendőrségnek, a hol megindították a vizsgálatot. Annyit már most is megállapítottak, hogy a padlás rejtelmének hőse álkulcsossal járt fel a padlásra s így vitte véghez a titokzatos megdezszmálását az ott levő huskészletnek. Hogy azonban ki volt az álkulcsos tettes, még nem tudják.

— (**A mama Pesten lakik.**) Felső-Ireghen szép két parasztleány volt a két Kaposi lány. Az anyjuk, *Kaposi* Örsze, rendesen lejött hozzájuk látogatóba; honnan-honnan sem, az mellékes, elég az hozzá, hogy ilyenkor a két leány mindig büszkén beszélte el az ismerőseinek, hogy — a mama Pesten lakik. Egy alkalommal aztán, mikor Kaposi Örsze lányai látogatásából ismét visszautazott Pestre, *Fekete* Mihály, felsőireghi kereskedőtől csodálatos módon eltűnt vagy 100 forint értékű ruhanemű. Valaki járt a raktárában éjnek idején s elemelvén a sok drága ruhát, cserébe egypár viseltes-cipőt hagyott ott. S ez a cipő vezetett a nyomra. Ugyanis *Horváth* Györgyné felismerte, hogy a cipőket ő adta kölcsön Kaposi Örszének, mikor az a lányai látogatására Pestről lejött. Ez alapon megindították a vizsgálatot a Pestre járó anya és lányai ellen s azok birtokában meg is találtak több ruhát a lopottak közül. Kaposi Örszét hát letartóztatták és bekisérték a tamási járásbirósághoz. Most már a lányainak senki sem hiszi el, ha azt ujságolják, hogy a — mama Pesten lakik!

— (**A farsang bucsuzatója.**) Bármennyire szívesen látott vendég is Karneval ő felsége, azért napjai meg vannak számlálva s azok, a kik uralkodásának idejét iparkodnak minél változatosabbá tenni, jó előre gondoskodnak arról is, hogy halotti torát minél fényesebben ünnepelhessük meg. Így a »Pécsi Dalárda« bucsuzatóul nagy »boldok estéjé«-t fog rendezni a Vigadó helyiségeiben, mely alkalommal a »Pajkos diákok«-at hozza színre. Az előadásban a női szerepet *Taky* Gyuláné, szül. Schlauch Anna urnő fogja énekelni s közreműködnek a dalárda ifjabb tagjai. Természetes, hogy a terített asztalok mellett végig hallgatott előadás után kijut a táncból is az arra vágyóknak, a mennyiben a rendezőség *Farkas* Sándort is megfogadta az estélyre. A multság napja még nincsen meghatározva, de valószínű, hogy farsang vasárnapján, illetve az azt követő két nap valamelyikén fog megtartatni.

— (**Megvert anyós.**) *Bohszlauf* József, mágoosi lakosnak, sok baja volt az anyósával, özvegy *Rausch* Mártonné szül. *Vick* Veronával. Az asszony, mint a legtöbb anyós ur akart lenni a házban, a mibe még a veje nem egyezett bele. Ezen aztán folyton civakodtak, míg végre most kenyértörésre került a dolog. Az anyós ugyanis ismét előhozakodott az ő uraságra törő elveivel, a mire aztán a vő sem volt rest, hanem kézzelfoghatólag magyarázta meg az anyósának, hogy ki az ur a háznál. Magyarán mondván megverte, még pedig olyan alaposan, hogy az asszony látleletet vetetett fel sérüléseiről és vejét bepanaszolta

a bíróságnál. S ha a tárgyalásig ki nem békülnek, a bíróság fog majd a vővel leszámolni, a miért megverte az anyósát.

— (**A pálinka.**) *Hasner* Fülöp, szemecsehi lakos, a pincéjében hordószámra tartotta a pálinkát, melyet aztán kis kupicákban mért el a pálinkaelvező emberiségnek. Hány pohárkával kell azonban elmérni, míg egy hordó pálinka elfogy! Hány részeg emberrel kell ez idő alatt veszekedni és hány rovást kell tenni az adósok tábláján! Egyszóval keserves egy munka ez; elmérni egy hordó pálinkát poharankint. Hát ha még hordószámra van készletben ez a pálinka; akkor van csak keserves dolga a tulajdonosának! Ettől a keserves dologtól ugy akarták minél hamarabb felszabadítani *Hasner* Fülöpöt eddig még ismeretlen jóakarói, hogy egyik közelebbi éjjel feltörték a pincéjét és egyszerre elemeltek onnan 26 liter pálinkát, a mi megért vagy 23 forintot. Azonban ha azt gondolták, hogy ezzel jótettet követnek el a tulajdonossal szemben: alaposan csalódtak. Mert az azt tartja, hogy inkább kimérte volna ő poharankint is a pálinkát — jó pénzért, mintsem hogy odaadja nekik — ingyen és ezért feljelentette az esetet a csendőrségnél. Most nyomozzák a pálinka miatt betörésre vetemedett ismeretlen tetteseket.

— (**Az új sörgyár**) téli helyiségeiben jövő hó 5-én (szombaton) zártkörű táncvigalmat rendez *Krévec* Ágoston, vendéglős. Kezdeté este 8 órakor. Belépti-díj személyenkint 40 krajcár. A zenét *Korodi* Károly zenekara fogja szolgáltatni.

— (**Megyénk kivitele.**) Legutóbbi számunkban közöltük a magyar Kereskedelmi Múzeum kiadásában megjelent »Kiviteli Cím-tár« nyomán Pécs város kivittel foglalkozó kereskedő és iparos cégeit. Most felemlítjük azon cégeket, melyek a megye területéről vannak a kiviteli Cím-tárba felvéve. Ezek: *Bach* Gyula, agyagiparos, *Mágoics*; *Maróthi* József, agyagkályha-készítő, ugyanott; *Unger* Endre, orgonakészítő, ugyanott; pécsváradi tejszövetkezet; *Nagy* József, börgyára, *Siklós*; *Frommer* Miksa, gabonaszállító, *Mohács*; *Schuth* Vilmos, *Schuth* Vince és társa, borkereskedők, *Villány* és *Schwabach* Sándor, borkereskedő, *Villány*. — Megyénk vidékéről a nevezetesebb kiviteli cégek a következők: a lipiki jódfürdő kiviteli telepe *Barcs*on; a barcstelepi gőzfűrésztelep; *Kohn* testvérek olajgyára *Bonyhád*on; a mezőgazdasági ipartelep *Kaposvár*on; ugyanott a gőzmalom-társaság, *Hirsch* Bernát ecetgyára, *Borovitz* Manó kályhagyára és *Papp* Mihály fecskendőgyára; *Duschinsky* József börgyára *Pakson*, *Fried* Bernát börgyára *Simontornyan*; *Streicher* Vilmos börgyára *Tevelen*; *Hofbauer* Simon és *Klein* Ignác paprikagyárai *Tolnán*; *Bolkos* József börgyára *Högyészen*; *Lindlinger* A. kocsigyára *Dunaföldvár*on; *Brik* Jakab, *Bonyhád*; *Deutsch* A. fiai *Dombóvár*on; *Dorner* S. és fiai *Barcstelepe*; *Föglein* Jakab, *Dunaföldvár*; *Grünbaum* Ignác, *Kaposvár*; *Hirschner* Ferenc, *Barcs*; *Klein* Ignác, *Tolna*; *Kritzler* Lipót, *Bonyhád*; *Stern* Mór, *Szigetvár*; *Szál* József, *Szegzárd* és *Weisz* Jakab, *Barcstelepe*.

— (**Péntek az anyakönyvi hivatalban.**) Ha a hét minden napján még annyi is az ügyes-bajos az anyakönyvi hivatal-

ban, egy nap még is szünetel a csitt-csatt, ajtócsapkodás, a pénteki nap ez. Babonás nagyon a hire ennek a napnak a nép között. Öreg apáktól, öreg anyáktól tanulták, ne kezdjenek e napon semmibe. S a babonára hajlandók mátkái, kereszteltetés komaasszonyai azért kerülnek e napon az anyakönyvi békés hivatalt is. Csak, akik halálesetet jelentenek, azok jönnek szomoruan, busan, a halottnak már mindegy az ur bármely napja, a péntek olyan mint a virágvasárnap, olyan a halottnak.

— (Jelenet a vasuti kocsiban.) Igen érdekes dolgot beszélt el egyik előfizetőnk aki hallgatag tanuja volt e jelenetnek. A vasuton történt ez. A zsufolásig teli kocsiban négy uri ember és két középkorú hölgy ült. A hölgyek hangosan és izgatottan tárgyalták a Gárdos-féle bűnpört.

— Sajnálom igazán azt a szegény embert — mondta az egyik hölgy — mert az a meggyőződésem, hogy ártatlanul szenved.

— Én azt hiszem, — mondta a másik — hogy a roszakarói mártották be. De legjobban az a volt barátja, az az állatorvos... Hogy is hívják?

— Holécy...

Erre egy ur, aki eddig csöndesen megvonult a sarokban, fölpattant:

— Kérem hölgyeim, ne vitatkozzanak olyan dolgokról, amelyek fölött már napirendre tért mindenki — szolt a felpattanó ur kéro hangon.

— Mért ne vitatkoznánk — nyelvelt vissza az egyik hölgy. Arról beszélünk, amiről nekünk tetszik, különben ez érdekes dolog. Akárki mit mond, mégis csak az az állatorvos az oka mindennek — fordult aztán a társnője felé. De ilyenek a férfiak. A barátjukat is belemártják a bajba, ha tehetik.

— De kérem, ez már sok — pattant fel a most már dühös ur. Nem azért utazom, hogy asszony-pletykákat hallgassak. Ismerem én jól ezt az ügyet, ne emlegessék újra előttem.

Erre aztán a hölgyek is felpattantak s ugyancsak pörgött a nyelvük, mikor mondták:

— Hogy mer az ur velünk ilyen hangon beszélni? Kicsoda az ur? Hol a hazája?

Az illető erre összenyalábolta a podgyászát és mérgesen távozott. Az ajtóban hirtelen visszafordult:

— Most már beszélhetnek hölgyeim, a mennyit akarnak. Mert tudják meg, hogy én vagyok az az állatorvos...

— (A nábob szerelme.) A pár év előtt elhalálozott híres amerikai milliomos Jay Gould második fia, mr. Howard Gould nehéz választás előtt áll. A fiatal milliomos szerelmes egy fiatal szép színésznőbe, ki műveltsége mellett szeplőtlen hirnek örvend, azonban szegény, egyszerű polgár gyermeke. És éppen ez a biba, mert az öreg Gould végrendeletében akként rendelkezett, hogy a gyermekei csak a testvérek egyhangú beleegyezése mellett választhatják meg életpárjukat és a melyik ettől eltér, az 20 millió márkával kevesebbet kap, mint a többi testvér. A szigorú rendelkezés célja az volt, hogy gyermekeit előkelő házasságra kényszerítse, mert az öreg Gould szegény származásu dacára szeretett volna arisztokrata-családokkal rokonságba jutni. Első fiával nem volt szerencséje, mert a fiu, atyja minden ellenzése dacára, szintén színésznőt vett el, mely tette miatt

az öreg sokáig neheztelt reá. A testvérek tehát a második fiut minden áron vissza akarnak tartani a hasonló lépéstől, sőt a leány is kijelentette, hogy inkább lemond a házasságról, mintsem, hogy a testvérek között szakadást idézzen elő. De Howard Gould hallani sem akar a lemondásról és ebben egyik nővére, Castellane gróf neje is támogatja, ki boldogtalan házasságban él arisztokrata férjével és épp ezért szeretné, ha fivére szerelmi házasságot kötne. A családi viszály már egy év óta tart, de úgy látszik, hogy elébb-utóbb mégis a szerelmesek győzelmével fog végződni.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL;

Brood	felé 1904. sz.	személyv. reg.	5 ó. 35 p.
Budapest	" 1901. sz.)*	gyors " "	8 " 24 "
Bécs	" 8711. sz.**)	vegyes " "	8 " 29 "
Vinkovce	" 8702. sz.	személyv. " "	9 " 49 "
Budapest	" 1905. sz.	" " d. e.	11 " 33 "
Uj-Domb.	" 1953. sz.***)	vegyes " d. u.	2 " — "
Brood	" 1906. sz.***)	személyv. " "	4 " 20 "
Bécs	" 3701. sz.	" " " "	6 " 34 "
Brood	" 1908. sz.	" " este	8 " 18 "
Budapest	" 1909. sz.	" " éjjel	11 " 30 "
Mohács	" "	" " reggel	5 " 35 "
"	"	" " d. e.	9 " 49 "
"	"	" " d. u.	4 " 20 "
"	"	Tv. szsz. este	8 " 18 "

Minden alkalommal átszállás Villányánál.

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

***) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől és Dombóváron a Fiume-budapesti gyorsvonathoz Bpest felé.

****) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8814. sz. vegyesvonathoz Nasic felé.

PÉCSRE ÉRKEZIK:

Budapestről	1904. sz.)*	személyv. reg.	5 ó. 15 p.
Broodról	1907. sz.	" " "	8 " 01 "
Uj-Domb.-ról	1942. sz.	vegyes " "	8 " 23 "
Bécsből	909. sz.**)	személyv. " "	9 " 39 "
Broodról	1905. sz.	" " d. e.	11 " 18 "
Budapestről	1906. sz.	" " d. u.	4 " 10 "
Vinkovcéről	1921. sz.	vegyes " "	5 " 50 "
Budapestről	1902. sz.	gyors " este	8 " 5 "
Bécsből	8712. sz.	vegyes " "	7 " 56 "
Broodról	1909. sz.	személyv. éjjel	11 " 02 "
Mohácsról	"	" " reg.	8 " 01 "
"	"	" " k d. e.	11 " 18 "
"	"	" " d. u.	5 " 50 "
"	"	Tv. szsz. éjjel	11 " 02 "

Minden alkalommal átszállás Villányánál.

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8812. sz. vegyesvonathoz Nasic felé.

***) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

Farsangi naptár.

Január 22. Kádársegédek bálja a Scholtzsörházban. — Az esti tánciskola próbája a Vigadóban. — Barcsi jótékony nőegylet thea estélye. — Dárdai Kaszinó táncestélye.

Január 23. — Polgári bál a Scholtzsörházban. — A jótékony nőegylet thea-uzsonnája.

Január 26. Pécsi Dalárda estélye a Vigadóban.

Január 29. Tiszti estély a nemzeti kaszinóban. — Lakatos-bál Scholtz-nál.

Február 1. Polgári Kaszinó táncestélye. — Vasuti műhelymunkások bálja a Vigadóban. — Dárdai tűzoltók bálja. — Pécsváradi tűzoltók bálja. — Siklósi Társaskör bálja.

Február 3. Polgári bál a szegényház javára a Vigadóban.

Február 5. Az urasági táblaterítők bálja Kulin vendéglőjében. — Kaszinóbál. — Pécsváradi hadastyánok bálja. — Hadastyán-bál Scholtz-nál. — A pécsi Torna-egyesület jelmez bálja a Vigadóban. — Házibál a Petőfi vendéglőben. — Bál az Uj-sörgyárban.

Február 6. Cipészszakegylet bálja gyár utca 7. szám alatt.

Február 9. A felső kereskedelmi iskola növendékeinek táncal egybekötött koncertje a Vigadóban.

Február 10. Polgári bál a Hétfejelemben.

Február 12. Zsolnai-gyári tűzoltók bálja a Scholtz-sörházban. — Pécsi jótékony nőegylet jelmez-estélye a Nemzeti Kaszinóban.

Február 17. Hercenberger József polgári bálja a Vigadóban.

Február 19. Polgári Kaszinó táncestélye. — Pécsváradi ifjak álarcosbálja. — Kath kör táncestélye. — Pécsi tűzoltók bálja a Vigadóban.

Művészet, irodalom

○ **Fatinica.** A tegnapi esti előadásán a nőszereplőknek határozottan jobban kedvezett a siker, mint a férfiaknak. A tavalyi szezonban sokszor hallott Fatinica után, a darab tegnapi előadása még *Andorffynak* se hozta meg azt a sikert, a mit az ő alakításaitól várni szoktunk; Kancsukoffja unalmas és zsörtölődő volt. *Perényi* cudarul be volt rekedve; node az nem az ő hibája, hogy ilyen állapotban is énekelnie kellett. *Borbély* háremőre elfogadható volt, egyes túlzásokat leszámítva, míg *Hunyady* az őrmestert igen jól alakította. Annál élvezetesebb játékot produkáltak azonban a nőszereplők. *Leopold* Franciska (Lidia) ragyogtatta szép hangja ércét s méltó partnere volt *Ligeti* Mari, Vladimir hadnagy szerepében. A női karok szintén igen jók voltak s a háremhölgyek csinos énekszámait *Réthy*, *Ráthonyi*, *Bognárné* és *Némethy* Giza ügyesen adták elő. (→)

Törvénykezés.

§ A ki berugott állapotában a legügyesebb. Nagyot mulatott *Misángyi* Ignác múlt évi december 27-én a Fingerhut-féle korcsmában. Vallomása szerint azonban a sok megivott folyadék dacára még mindig szomjas volt és mivel pénze már elfogyott, ingyen akart itókához jutni. Elment a *Matakovics* Imre

korcsmáros házához és ott felmászott a háztetőre, kiszedett egynehány cserepet, az alattuk levő léceket késével elvágta s az így készített nyíláson bejutott a padlásra. Ott felemelt egy deszkát s a padlásról éppen a söntésbe mászott le, a hol azonban nem szomját oltotta, hanem a pénzes fiókból emelt el 135 forintot. A pénzzel zsebében ugyanazon uton kimászott a házból s más korcsmákban mulatott reggelig. Reggel uri módon gőzfüdőbe ment, kialudta mámorát, rendbehozta ruháját és elkezdett vásárolni mindenféle szükséges dolgokat, de vett egy lovagló ostort is, mert hát ő szereti utanozni az uri tempókat s ugyancsak feszített vele az utcán addig, a mig el nem fogták.

A ma tartott végtárgyaláson töredelmesen beismerte az elkövetett betörést, csupán azt hozva fel védelmére, hogy ő nem pénzt akart lopni, hanem inni szeretett volna s azért mászott be részeg fővel a söntésbe. A törvényszék azonban nem akarta neki elhinni, hogy ha ő részeg lett volna, olyan ügyes és körmönfont módon tudott volna be- és kimászni egy idegen házba, valamint azt sem, hogy ha olyan nagyon szomjas volt, ne az ott levő italokat dézsmálta volna meg, hanem a pénzt dugja zsebre. Viszont tekintetbe vette büntetlen előéletét, töredelmes beismerését és azt, hogy az eltulajdonított összegből a még el nem költött 66 frt 08 krajcár a káros javára megtérült és csupán 9 havi börtönre büntette, a mely ítéletben úgy az ügyész, mint Misángyi Ferenc megnyugodván, az jogerőre emelkedett.

Bűnügyi tárgyalások a pécsi kir. törvényszéknél.

1898. évi január hó 24. én.

289. Lőrinc János ellen erőszakos nemiközösülés kísérlete és becsületsértés miatt.
354. Csonka János ellen sikkasztás miatt.
355. Gép János és társai ellen lopás és orgazdaság miatt.

1898. évi január hó 26. án.

262. Borsos Ferencné és társai ellen többrendbeli lopás miatt.
1898. évi január hó 28. án.
356. Kollár István és társai ellen súlyos és könnyű testisértés miatt.
357. Bajszai István ellen lopás miatt.
358. Miletics Pál ellen súlyos testisértés miatt.

Nyilvános előadások jegyzéke a pécsi kir. törvényszéknél.

1898. Január hó 25. én.

Előadó: Dr. Dobi.

1. Keffel Mária — Keller Ádám d. e. 9 óra.
2. Borbély István — Mocsay Lajos és Zsuzsa d. e. 9 óra.
3. Friedländer Gyula — Róth Béla d. e. 9 óra.
4. Ranschburg Karolin — Hergýó István dél-élt 9 óra.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése január hó 21. én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Ház mai ülésén az ujoncozási törvényjavaslatot kezdték tárgyalni.

Thaly Kálmán szólalt fel a javaslat általános tárgyalásánál elsőnek. Beszért a hármasszövetség miatti fegyveres béke ellen, fejtegetve a katonai nagyzásnak káros és veszedelmes voltát. A függetlenségi párt programja az önálló nemzeti hadsereg felállítása. Kell, hogy a honvédség magyar legyen minden ízében. Tüzérséggel kell ellátni, mert enélkül mindig csonka marad. A kormány a honvédséget be akarja olvasztani a közöshadseregbe. Nem fogadja el a javaslatot.

Bolgár Ferenc után Benyovszky Sándor beszért. Károsnak tartja, hogy a tartalékosokat a legnagyobb mezei munka idején, július, augusztus, szeptember hónapokban hívják be. Ezáltal különösen a mezőgazdák kiszámíthatatlan károkat szenvednek. Szóvá teszi a legénységgel való brutális bánásmódot is.

Fejérváry Géza báró honvédelmi miniszter próbált ezután védekezni, mire a javaslatot általánosságban elfogadták.

A részletes tárgyalást kezdték ekkor meg s itt ismét Thaly Kálmán, majd Molnár János beszért, kinek beszédével végződött az ülés.

TÁVIRATOK.

— **Páris tüntet.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Dreyfus-syndicatus ellen tiltakozó tüntetés szervező bizottsága elhatározta, hogy a kormány tilalma dacára nagy néptüntetést rendez a jövő vasárnap.

1. szám.

1898. tlkv.

HIRDETMÉNY.

A pécsi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság 1898. évi január hó 4-én 27. sz. a. kelt végzésével kiküldött bizottság ezennel közhírré teszi, hogy **Sellye és Marócsa** községekre vonatkozólag az 1886: XXIX., 1889: XXXVIII. és az 1891: XVI. t. cikkek értelmében szerkesztendő telekkönyvi betétek készítésének munkálata folyamatba tétetvén, a helyszini eljárás a nevezett községekben 1898. évi márczius hó 2-án fog kezdődni,

Ennélfogva felszólítanak:

1. mindazok, a kik a telekjegyzőkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a bizottság előtt kitűzött határnapon megkezdendő eljárás alatt jelenjenek meg és előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák fel;

2. mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, hogy a tulajdonjog telekkönyvi bekebelezését a kitűzött határidőig a telekkönyvi hatósághoz intézett szabályszerű beadvány útján kieszközöljék, vagy a telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okiratok alapján a telekkönyvi bejegyzés iránti kérelmeik előterjesztése végett a bizottság előtt jelenjenek meg, ha pedig telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, az átírásra az 1886: XXIX. t.-cz. 15-18. §-ai és az 1889: XXXVIII. t.-cz. 5., 6., 7. és 9. § ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött bizottság előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a bizottság előtt szóval elismerje és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert különben jogaikat ez uton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illeték-elengedési kedvezménytől is elesnek; és

3. azok, a kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszűnt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve, hogy törlési engedély nyilvánítása végett a kiküldött bizottság előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Pécsett, 1898. január 15. én

Majnik Géza
betétszerkesztő.

Sándor Károly
kir. albiró

— **Zavargások Nancyban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Nancyból jelentik, hogy ott számos egyetemi hallgató letartóztatása dacára is tovább tartanak a Dreyfus-per miatti tüntetések. A katonai csapatszemle alatt „Éljen a hadsereg!“ és „Le Dreyfussal!“ kiáltások voltak hallhatók. A syndicatus lapjait az egyetem lépcsőin elégették. A városon kívül mintegy 200 egyetemi hallgató összegyűit és elhatározta, hogy antiszemita bizottságot alakít; Rochefortnak és Drumontnak üdvözlő táviratot küld.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Versenyképes, legjobb hírnevű német biztosító társaság (tőke-, járadék- és gyermekbiztosítás) szándékozik kifogástalan jellemű, erélyes uriembereket,

külhivatalnokokat,

alkalmazni. Használhatóság esetében esetleg fix fizetés mellett. Szives ajánlatok R. jelige alatt **Friedenstein és tsa** hirdetési és nyomdai vállalat részv.-társ.-hoz **czimzendők**, Budapest, Károly-körut 9. sz.

1874. óta fennálló
Zongora-, harmonium és pianino-raktár

Goldstein J.

Pécsett, országut 56, (haltórral szemben)

Legnagyobb választék

Zongora vont hurokkal
Zongora kereszt hurokkal
Zongora öntött kerettel
Zongora vashangolókkal
Zongora kereszt hangfogókkal
Zongora viszhangszeleppel.

Elismerő oklevél Pécs 1888.

Köhögésben szenvedőknek.

1000-nél több elismerő nyilatkozat bizonyítja a

KAISER-féle mell-bonbon

kitűnőségét, gyors és biztos hatását köhögés, rekedtség, hurut és elnyálkásodás ellen. Legkitűnőbb különlegessége Ausztria, Németország és Svájcznak.

Kapható 10 és 20 kros csomagokban. Raktár Pécsett: **Benczenleitner Sándor** cukrászdájában.

1517. sz.
alisp. 1898.

Pályázati hirdetés.

Baranyavármegye törvényhatóságánál megüresedett, főispáni kinevezés útján betöltendő, egyenként évi 350 frt fizetés és 60 frt lakbér élvezetével egybekötött két vármegyei közigazgatási

gyakornoki állásra

ugy évi 500 frt fizetéssel és 100 frt lakbérrel javadalmazott

járásirnokai állásra

ezennel pályázatot nyitok és felhívom pályázni kívánókat, hogy az 1883. évi I. t.-cikk által megkivánt minősítésüket igazoló okmányokkal folszerelt kérvényeiket dr. báró Fejérváry Imre főispán Úr Ó méltóságához czimezve, hozzám legkésőbb folyó évi január hó 26-ig nyujtsák be.

Pécsett, 1898. évi január hó 19-én

Trixler Károly
alispán.

PSERHOFER J. vértisztító labdaccai,

azelőtt általános labdacok név alatt; mely utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen labdacok csodás hatásukat ezerszeresen be nem bizonyították volna.

Évtizedek óta ezen labdacok általános elterjedésnek örvendenek és alig van család, melyben ezen kitűnő háziszerből készlet nem volna található. Számítalan orvos által ezen labdacok házi szerül ajánlottak minden oly bajknál, melyek a rossz emésztésből és székrekedésből erednek: mint **epo-szavarak, májbajok, kólika, vértululások, aranyér, béltétlenség** s hasonló betegségeknek. Vértisztító tulajdonságuknál fogva kitűnő hatással vannak vérszegénység s az abból eredő bajknál is; így sápkórnál, idegességből származó fejfájásoknál stb. Ezen vértisztító labdacok oly könnyen hatnak, hogy a legcsékélyebb fájdalmat sem okozzák, és ennek folytán még a leggyengébb egyének, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül bevehetők.

Ezen vértisztító labdacok csakis a **Pserhofer J.-féle** az „Arany birodalmi almához” címzett gyógyszerárban Bécsben I. Singerstrasse 15. sz. a készítettnek valódi minőségben, s egy 15 szem labdacot tartalmazó doboz ára 21 kr. Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmazatik, 1 frt 05 krba kerül. Az összeg előzetes beküldésénél bérmentes küldéssel együtt: 1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr., 3 csomag 3 frt 35 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr. és 10 csomag 9 frt 20 krba kerül.

NB. Nagy elterjedésük következtében ezen labdacok a legkülönbözőbb nevek és alakok alatt utánoztatnak; ennek következtében kéretik csakis Pserhofer J.-féle vértisztító labdacokat követelni és csakis azok tekinthetők valódiaknak, melyeknek használati utasítása a Pserhofer J. névaláírással fekete színben és minden egyes doboz fedele ugyanazon aláírással vörös színben van ellátva.

A számtalan hálaíratból, melyet a labdacok fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségek után egészségük visszanyerése folytán hozzánk intéztek, ezen helyen csakis néhányat említünk azon megjegyzéssel, hogy mindenki, a ki ezen labdacokat egyszer használta, megagyunk győződve, hogy azokat tovább fogja ajánlani.

Köln, 1893. április hó 30-án.

Tisztelt Pserhofer ur!

Legyen oly szíves és küldjön nékem ismét 15 tekercset az ön fölülmulhatatlan vértisztító labdacsaiból utánvétellel. Fogadja ez uton is a legmélyebb köszönetemet labdaccai csodáhatásáért. Maradok teljes tisztelettel Pawlistik Ferencz, Köln, Lindenthal.

Hrasche, Földnik mellett, 1887. szept. hó 12-én.

Tekintetes ur!

Isten akarata volt, hogy az Ön labdaccai kezeim közé kerültek, melyeknek hatását ezennel megírom: Én gyermekágyban meghűltem olyannyira, hogy semmi munkát sem voltam többé képes végezni és bizonyára már a holtak közt volnék, ha az ön csodálatraméltó labdaccai engem nem mentettek volna meg. Az Isten áldja meg önt ezért ezerszer. Nagy bizalmam van, hogy ezen labdacok engem is tökéletesen ki fognak gyógyítani, a mint már másoknak is egészségük visszanyerésére segítségül szolgáltak. Knifcz Teréz.

Bécs-Ujhely, 1887. november 9-én

Mélyen tisztelt ur!

A legforróbb köszönetemet mondom ezennel Önnek 60 éves nagynéném nevében. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorhurutban és vizkórságban, már életét is megunta,

melyről egyébként le is mondott, midőn véletlenül egy dobozt kapott az ön kitűnő vértisztító labdacsaiból s azoknak állandó használata folytán tökéletesen kigyógyult.

Legfőbb tisztelettel Weinczettel Josefa.

Eichengraberamt, Gföhl mellett, 1893. márczius 27-én.

Tekintetes ur!

Alúlirott ismételen kér 4 csomagot az ön valóban hasznos és kitűnő labdacsaiból. El nem mulaszthatom legnagyobb elismerésemet kifejezni ezen labdacok értéke felett és azokat a hol csak alkalman nyilik, a szenvedőknek legmelegebben fogom ajánlani. Ezen hálaíratom tetszés szerinti használására önt ezennel felhatalmazom.

Teljes tisztelettel Hahn Ignác.

Gotschdorf, Kolbach mellett, Szilézia 1886. okt. 8-án.

T. Úr

Felkérem, miszerint az ön vértisztító labdacsaiból egy csomagot 6 dobozzal küldeni sziveskedjék. Csakis az ön csodálatos labdacainak köszönhetem, hogy egy gyomorhajtól, mely engem öt éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdacok nálam sohasem fognak kifogni, s midőn legforróbb köszönetemet kifejezem, vagyok tisztelettel Zwickl Anna.

Bernhardi alpesifü liqueur. Bernhard W. O.-tól Bregenzben, $\frac{1}{4}$ üveg 2 frt 60 kr. $\frac{1}{2}$ üveg 1 frt 40 kr. $\frac{3}{4}$ üveg 70 kr.

Amerikai köszvénykenőcs

gyors és biztos hatásu legjobb szer minden köszvényes és csúzos bajok u. m.: gerinczagybantalom, tagszaggyatás, ischias, migraine, ideges fogfájás, főfájás, fülzaggyatás stb. stb. ellen. 1 frt 20 kr.

Angol csodabalsam,

Pserhofer J.-tól. 1 üveg 50 kr.

Fagybalsam Pserhofer J.-tól.

Sok év óta a fagyos tagokra és minden idült sebre, mint legbiztosabb szer elismerve. 1 köcsöggel 40 krajczár. Bérmentve 65 kr.

„Stoll“-féle Kolapraeparatumok,

kitűnő szer gyomor- és bélbetegségeknek. 1 liter $\frac{1}{2}$ liter 1 frt 60 kr. $\frac{1}{4}$ lit. 85 kr.

Golyva-balsam, Pserhofer J.-tól.

tol. kitűnő szer golyva ellen 1 üveg 40 kr., bérmentve 65 kr.

Élet-esszencia (prágai esőpek),

Pserhofer J.-tól megrontott gyomor, rossz emésztés és mindennemű altesti bajok ellen kitűnő háziszser. 1 üveg 22 kr. 12 üveg 2 frt.

Valódiaknak csak azok tekinthetők, melyek használati utasítása a Pserhofer J. névaláírással és minden egyes doboz fedele ugyanazon aláírással vörös színben van ellátva.

Védve védjegy által. Védjegy utánzása szigoruan büntetettik.

PSERHOFER J. gyógyszerész „zum goldenen Reichsapfel“ BECS, I., Singerstrasse 15.

Útifüvedv, Pserhofer J.-tól, egy kitűnő háziszser hurut, rekedtség, görcsös köhögés stb. ellen. 1 uvegecske ára 50 krajczár 2 üveg bérmentve 1 frt 50 kr.

Tannochinin hajkenőcs,

Pserhofer J.-tól. Évek hosszú sora óta valamennyi hajnövesztő szer között orvosok által a legjobbnak elismerve. Egy elegáns nagy szelenczeve 2 forint.

Általános tapasz Steudel tanartól. Ütés

és szúrás által okozott sebeknél, mérges daganatoknál, ujjkukacsz, sebes- vagy gyladt-mell vagy más ily bajknál, mint kitűnő szer lön kipróbálva. 1 tégely 50 kr. Bérmentve 75 kr.

Általános tisztító-só Bull-

rich A. W.-tól. Kitűnő háziszser a rossz emésztés minden következményei, u. m.: főfájás, szédülés, gyomorgörcs, gyomorhív, aranyér, dugulás stb. ellen. 1 csomag ára 1 frt.

Ezen itt felsorolt készítményeken kívül az osztrák lapokban hirdetett összes bel- és külföldi gyógyszerészeti különlegességek raktáron vannak, és a készletben netán nem levők gyorsan és olcsón megszerzetnek. — Postai megrendelések a leggyorsabban eszközöltetnek, ha a pénzüsszeg előre beküldetik; nagyobb megrendelések utánvétellel küldetnek.